

M. Čepulienėi

Lietuvių Evangelikų Šeštadienis

Nr. 10 (149)

1938 m. kovo mėn. 6 d.

Atskira laina 15 Centų

Išeina kas savaitę

Metams užsisakymas
2 litai

751-54
psl

4 metai

Kristuje apsireiškusi Dievo meilė.

Dievo meile apsireiškė mums tuo, kad Dievas sūnė savo viengimį Sūnį į pasauly, kad mes per Jį būtumėm gyvi. Tame yra meilė: ne kad mes mylėjome Dievą, bet kad Jis mus mylėjo ir sūnė savo Sūnį kaip permašdarinimą už mūsy nuodēmes. 1. Jono 4. 9-10.

Ar krikščioniška meilė dar pateisinama ir turi wietos šiame pasaulyje? Tai gilus klausimas, kuris mus sugedina. Kiekvieną dieną tautos padėtis rimtėja. Rūpescią bangos visi aukščiau kyla. Kowia už būvį darosi visi sunkesnė. Ateitis atrodo vis tamšesnė. Sunkus likimas neartina žmonių. Žmonės, tautos susirūpinę visių pirmą savimi ir savo nauda. Kiekvienas mato kitame savo priehą, kurs atsištoja skersai kelio. Žmonės pilni pawydo savo artimui, kuriam tiek tiek geriau sekasi. Žmonės užmiršta, kad visi yra wieno Dievo waikai, ir kad mes turime mylėti vienas kitą.

Atrodo, kad mūsy pasaulyje meilė nebeteko savo reikšmės ir wietos. O vis dėlto mes krikščionys galime ir turime nepailstamai reikštį krikščionišką meilę šiame pasaulyje, pilname neapykantos ir pawydo. Kitaip pasaulis be meilės visai sugriūtų. Tik tikra meilė yra pasaulio gyvybė. Krikščioniška meilė spaudžiasi mūsy tarpan ne wien kaip didinga ir kilni mintis ir ne wien kaip skaičius jutimas. Ne, ji skverbiai kaip aukščiausias išstatymas. Ji uždedama mūsy sąjinei kaip šventa pareiga. Dievo autoritetas yra už išakymo: mylėk artimą kaip pats save. Nes Dievo didybė, kuri laiko pasauly savo višagalingose rankose ir kuriame glūdi paškutinę aukščiausią tiesą, pats apsireiškė kaip meilė. Jis tai padarė Jėzaus Kristaus apreiškime. Jėzaus asmenyje Dievo meilės tikrowė tiek-wieno mūsy jauczama ir suprantama.

Nepajista Jėzaus tie, kurie mano, jis kalbėjęs tik stebuilingus gilius žodžius apie meilę. Baissios savimeilės pajėgos pasaulyui akhvaizdoje visių įvykių, atrodo, meilė ir visi žodžiai apie meilės grožybę nebeweikia. Jėzus teikė ir be paliowos teikia ne wien stebetinu padedanciu galingumo ir gerumo įrodymus. Gal pateisintas anas ižminčius, kurs geraji Jėzų atmetė, kaip wergų dorybės skelbėjų ir reikalawo žiaurumo silpniesiems ir suwargujiems, kad pratiesti pasaulyje kelią stipriajam. Kol mes Jėzaus apsireiškime matome tik žmogų, kurs mačto apie pasaulyo wargą ir iš savo geriosios hirdies gelmių rodo padedancios meilės takus, mes, užsispyrėliai ir savimeilūs žmonės, nepatiriame pagalbos. Bet tai Jėzus nepriapžinimas. Nes iš tikruju jis yra Dievo paweišlas ir Jo staitybės atspindys. Jo apsireiškime ir Jo darbe apsireiškia pats amžinasis Dievas. Todėl Jėzaus meilė nė tiek neturi mūsy žmogžoko pobūdžio. Jėzaus meilė yra visai

diewiška. Jėzus giliausioje esmėje sudaro vienybę Diewui, Jėzus atsiduoda nuo Dievo atpuolusiam ir Dievo priekštaraujančiam pasaulyui; jis neišsižada pasauly, bet susirūpina jo siela, kreipiasi prie jo sąjinių, atleidžia nuolankioms ir sugriaudintoms hirdims, išwaduoja iš kaltynbės ryžių, stato jį ant gyvenimo ir gywybės kelio. Kas nors tiek tiek turi gyvenimo patyrimo, tas žino, kokių bejėgiu pasijunta sielų rūpintojas, susidūres su nuliūdujais, gyvenimu ir likimu abejonanciais žmonių waikais. Kokiaišas bejėgiai mes pasijuntame kaip tik tuomet, kuomet kiti savo vidujinėje bėdoje laukia iš mūsy pagalbos ir paramos. Kaip be wilties mes susirūpine kaip tik tais žmonių, kurie už vis labiau reikalingi gelbėjimo iš kaltės ir nuodėmės. Žmonių pagalba yra silpnas nepajėgumas. Bet Jėzus, Dievo sūnūs panaikinti nuodēmes atgailestaujančiam ir grąžinti jam sielos ramybę nežiūrint jo pačlydusio gyvenimo. Jėzus turi galią išwaduoti nuodēmes retežiais — sukaustyti wergus, kad pradžiugusia hirdimi galėtų pradėti naują gyvenimą. Jėzus turi galios ir kunišķų fancių warginamiesiems padėti ir grąžinti jiems kunišķą sveikatą, kad jie, kaip naujai atgime, galėtų atsiduoti gyvenimui. Šioje, Jėzaus meilės wyraujančioje aukštynėje apsireiškia ir veikia paties Dievo meilė. Taip mes matome kaip tikrowę susimilstancią Dievo meilę šiame pasaulyje, pilname karštos neapykantos ir haltos sawimeilės.

Nors didinga staitybė meilės, kurią Dievas apreiškė Jėzaus Kristaus gyvenime ir darbe, bet tuo dar nepaliesta ir neišaiškinta hitos Dievo meilės esmė. Nes Dievo galingumo apreiškimas atsieka savo užbaigimo ir apvainikavimo tik Jėzaus pastaukojancioje mirtinje. I nuodėminkų rankas Dievas atiduoda savo viengimį Sūnį, su kuriuo jis yra savo dwiosios vienybėje. Dievas ižplėzia iš savo hirdies Jėzų ir teikia negirdėtą auksą puolusiam pasaulyui.

Kadangi Dievo stebuilinga meilė Jėzaus Kristaus apreiškime tapo regima tikrowe, todėl ta meilė werste werčia mus teikti ir mūsy gyvenimui tikros meilės prasmės ir turinio. Dievo meilės walia palenkia mūsy savimeilūs žodžius walią. Šiata meilė apdowanoja mus sugebėjimu reikštį tikrą meilę kitiems. Tikri Jėzaus mokiniai Ižganytojo meilės staistume nuolatai stov po kryžium Golgotoje. Ten žeminamas jų haltas, ketas puikumas ir iždidumas. Bet tenai prasiveria jų sieloje tikros meilės gelsmės. Amen.

Naujoji ewangelikų Konsistorija pradėjo darbą.

Lietuvos evangelikai liuterionys japo organizuotą titybinį darbą pradėjo 1919 m., sudarydami ewang. liuterionų parapijų sąjungą, kuriai wadowawo kunigas senioras Titelbachas. Wieliau paruošti ištatai ir ižrinktų atstovų sudarytas sinodo prezidiumas. 1921 m. vyriausybės patvirtintas pirmosios konsistorijos prezidentu superintendentas kunigas Šroka. 1922 m. Konsistorijos prezidentu patvirtintas kun. Kibelskis, 1925 m. VII. 11 d. jo wadowaujamos konsistorijos kadencija prailginta, o 1925 m. XII. 1 d. naujos konsistorijos prezidentu patvirtintas prof. Gaigalaitis ir 1928 m. jo wadowaujamos konsistorijos kadencija prailginta, o 1929 m. ūdarius nauja konsistorijų prezidentu wēl buvo prof. Gaigalaitis ligi 1934 m. nauju prezidentu patvirtintas Bandrewiczius, kuriam wadowaujant įvyko žinomi nesušratimai, skaudžiai sukrėtę višą Lietuvos evangelikų gyvenimą. 1936 m. IV. 22 d. sudaryta laikina konsistorija ir laikinuoju prezidentu wēl pasuktas senioras superintendentas Šroka, kuris wadowawo ligi biol.

Nešenai buvo sužausti evangelikų liuterionų, lietuvių ir wokiečių, sinodai ir ižrinkto konsistorijos narių. Naujieji konsistorijos nariai wasario 9 d. buvo susirinkę pirmojo ižfilmingojo posėdžio. Jis atidare superintendentas Šroka, nužvietė atliktuosius darbus, višų ūkabėta malda, prašyta Dievo palaimos, pradeti naujos konsistorijos darbai.

I ižfilmingajį posėdį buvo atvykęs Kultūros Reikalų Departamento dir. W. Soblys ir pasveikino Szwietimo Ministerijos (kurios žinioje yra konsistorija) wardu. Sweičino ir tos ministerijos evangelikų reikalamas patarėjas doc. Pauperas, evangelikų reformatų bažnyčios wadu prof. P. Jakubėnas.

Dir. Soblys persikaitė Respublikos Prezidento aktą ir žwietimo ministro išakymą, kuriais pasirimi konsistorijos nariai. Buves konsistorijos prezidentas Šroka ižfilmingai perdaė pareigas naujam prezidentui Dr. A. Gudaitiui ir prisaičdino višus konsistorijos narius. Dr. Gudaitis japo kalboje padėkojo Respublikos Prezidentui ir žwietimo ministroi už konsistorijos narių paskyrimą, už pareikštą žiems žmonėms pasitikėjimą, priminė buvuusius nenormalius laikus, kurie, dėka susidėjusių aplinkybių laimingai baigėsi nepakenkė evangelikų bažnyčiai. Ižkélé superintendent. Šroko nuopelnus, kuris energingai dirbo organizacinių darbų ir žiandien iš jo konsistorija perimama gražiai sutwarkyta. Dr. Gudaitis pabrėžė, kad evangelikų bažnyčia apsiribojā valstybės ribose, nera joks internaciona-
las, neturi užsieninių tikslų, yra lojali japo téwynei Lietuvai, palaiko glaudžius ryžius su kražto vyriausybe ir yra vyriausybei dėkinga už teifiamą evangelikų bažnyčiai ir tibybos reikalamams prideramą dėmesį ir paramą.

Ew. liut. senioras Gelžinis padėkojo superint. Šrokai už eitas pareigas.

Visi konsistorijos nariai po ižfilmingojo posėdžio buvo nuvykė pas Respublikos Prezidentą prisistatyti, jo pasveikinti, padėkoti Respublikos Prezidentui už konsistorijos narių paskyrimą ir vyriausybės nuolatinę evangelikams paramą.

Wakare konsistorijos nariai buvo susirinkę pirmojo darbo posėdžio.

Kas yra naujas konsistorijos Prezidentas?

Naujas konsistorijos prezidentas Kristupas Gudaitis gimė 1894 m. III. 19 d. Tauragės Naumiestyje. Tėvai kilę iš Klaipėdos kražto. 1912 — 1914 m. Petrapily lankė evangel. widaus pastuuntinystės mokyklą. Karo metu grįžo tėviškėn. Atėjus okupantams dirbo japo tėviškėj mokytojo darbą ir wieliau persikelės į Szwietiną, dirbo čiu evangelių parapijos tibybos mokytojo (kantorio) darbą. 1919 m. stojo sawanoriu į Lietuvos karinomenę. Taip pat metais istojo į karinės mokyklą ir baigės antrąjį žios mokylos laidą, pakeltas į karininko laipsnį. Būdamas karininku dalyvavo kovoje su lenkais ties Ukmurge, Merkine, Wilniumi ir Szwietinai. Kovoje ties Szwietinai sunkiai sužeistas. Už narsumą apdovanotas Vyčio knyžiaus ordu ir be to sawanorių medaliu. 1922 m. eksternu baigė gimnaziją. Nuo 1922 m. rudens ligi 1923 m. rudens universitete studijavo humanitarinius mokslus, o nuo 1923 m. rudens mediciną ir medicinos fakultetą baigė klausyti 1928 m. Medicinos gydytojo diplomą gavo 1931 m. su pažymėjimu cum laude ir tame pacziamate fakultete asistentu dirbo žežerius metus. Wieliau persikelė į Klaipėdą dirbtį gydytojo darbą. Čia 1937 m. išlaikė medicinos daktaro egzaminus ir gavo daktarando pažymėjimą. — Studentaudamas buvo korp. „Neo-Lithuanijos“ nariu nuo pat jos iškūrimo, o dabar yra „Neo-Lithuanijos“ filiaterijų sąjungos nariu.

Nuo 1923 m. aktyviai dalyvauja lietuvių evangelikų organizavimo ir žwietimo darbe. Nuo 1926 m. be pertraukos ižrenkamas į lietuvių evangelikų sinodo valdybą. 1935 m. rudenį buvo Szwietimo Ministerijos pasuktas į evangelikų konsistoriją nariu, o dabar Respublikos Prezidento pasuktas Lietuvos evangelikų vyriausiu wadu — konsistorijos prezidentu.

konų vienuolynas su maža bažnyčia. Pranciškonai čia apsigyveno apie 1250 metus. Jų bažnyčioje buvo palaidoti aškanų kunigaikščiai. Jų itaka liudžiai buvo didelė. Dėl sielų aprūpinimo ir atlaidų, kuriuos žadėjo palaidotiems ant vienuolyno kapinių, jie ilgus metus ginečiųsi su miesto dvasiškija. Popiežiai gincią ižsprėdavo vienuomet pranciškonų naudai.

Netoli nuo vienuolyno buvo miesto Szw. Marijos bažnyčia. Ji statyta miestelėnų apie 1412 metus. Brandenburgo vyskupas rėmė statybą sawo indelgencija. Bažnyčioje buvo ištisą eilę ałtorių. Szw. Panėlės Marijos, Szw. Mykalojaus, Szw. Sebastijono. Nuo 1457 metų miesto bažnyčioje stovi didelis kripto indas, nulietas Nürnberggo meninko Wischerio Senesnio. Ispūdingos jo 12 apaštalu stowylas. Apie 1365 metus išteigtas Augustinų vienuolynas, kuris naujai buvo atstatytas 1502 metais. Jis rėmė prie pat miesto sienos, gana toli įsindės į sodą, atvirą iš miesto pusės. Sodo rytų pusėje buvo ižvestos sienos numatomai bažnyčiai; viduryje žito mūrinio pastato stowėjo apie 1508 metus negražus medinis pastatas. Tai buvo koplytėlė. Prie jo pietinės sienos buvo ištaisinta sakyla iš senų lenty. „Bendrai visi atrodė taip, kaip menininkai piežia Viešiejaus twartą, kuriame gimė Kristus“. Kuklus kambarys vienuolynė, iš kurio lango matėsi Elbė, buvo kowos ir darbo vieta garstaus Witenbergo gyventojo, Liuterio, kuris lapkričio mėnesį čia apsigyveno. Minėtoje menkoje koplytėlėje jam buvo lemta pirmą kartą prabili ir pradėti skelbti gryna evangelią apie Jėzū Kristų.

Kairėje prie kelio stovi storas q̄uolas. Čia Liuteris īudegino 1520 metais, gruodžio mén. 10 dieną, ekskomunifikacijos bulą. Pirmasis istorinis miesto triobės yra „augusteimo“ rūmai. Jie pastatyti elektoriaus Augusto 1564 – 1583 metais. Tai buvo studentų gyvenamieji namai. Čia kunigaikščių salėje įvykdavo akademinės disputacijos (ginczai). Čia buvo patalpinta ir universiteto biblioteka (dabar seminarijos biblioteka). Karalius Fridrikas Vilhelmas III rūmus atidavė jo išteigtai kunigų seminarijai. 18 teologijos kandidatų gauna wieniemis metams stipendiją, kad seminarijoje nuodugniai pasiruoštų sawo profesijai. Seminarijos sienose irožyta Liuterio žodžiai: „Niekas tegu nenustoja tikteti, kad Diewas tame nori daryti didelį darbą“. Priežais rūmus stovi Liuterio namas. Tai yra swarbiausia Witenbergo istorinė vieta. Čia Liuteris kaip augustinų vienuolis, mėliau, kaip žemės tēwas ižgyvė 38 metus.

(Bus daugiau.)

Žinios.

Rušnė.

Praejuusi žuentadienį įvyko Ewangelikosios Moterų Pagalbos Rušnės skyriaus metinis susirinkimas, pas narę Kurpienę. Pagiedojus „Liaupšinim Diewą Wiežpati“, brolis Plažkys pasaitė žodžius Ebr. 12, 13 iki pabaigos ir atliko maldą. Tada jis padarė pranešimą apie draugijos veikimą per praėjusius 1937 metus. Waldyba tapė wienbalsiai ta pati ižrinkta, nes visi ižfėlė, kad ji gerai pašdarbawo. Waldyba sudaro šie asmens: Blenienė (pirmininkė), Smailienė, Kurpienė, Elmienė, Plažkienė, Tokaitienė. Rewizijos komisiją: Lukienė ir Adomaitienė. Visą tai atlitus, susirinkimas pagiedoją giesmę „Aileliuja žlowe garbę“. Brolis Elnys atliko užbaigos maldą. Tada dar felias walandas narės ir swetzių pasiūlejėjo, pasikalbdami apie draugijos ir Diewo karalystės reikalus.

Wilkyčiai. 1938 m. vasario mén. 13 d. įvyko „J. S.“ Wilkyčių skyriaus metinis narių susirinkimas. Susirinkimas prasidėjo dewintą walandą su bendra giesme „Dūželė, kreiptisi Jézaus“. Tada skyriaus pirmininkas p. Kawolis pasakė iš Szw. Ražto ir palaikė prakalbą, kurioje jis graudeno Sandorieczius wieningai ir stropiai dirbtį, kad

būtų galima ką nors pasiekti. Po p. Kawolio žodžio prasidėjo waldybos rinkimai. Buvo nutarta, kad pasilti tą pacią waldybą, kuri buvo ižrinkta pereitais metais, ir kurioj waldybos nariai pareigomis buvo pasiskirstė sekancijai: 1) Kawolis Jonas — pirmininku; 2) Klimkaitis Wilius — pirmininko pawaduotoju; 3) Tokuzys Gustawas — kasiinku; 4) Tažiūtė Una — sekretore ir korespondente; 5) Tažiūtė Gertrūda ir 6) Sznelis Hermonas — rewizijos komisijos nariais. Knyginiukė pereitais metais buvo ižrinkta p. Sprogtė Katryna, kuri pereitais metais ižskelė į Pagėgių apskritį. Todėl knyginiukės pareigas eiti ižrinkta Endrikaitytė Grėtė. Kandidatais liko: Tažius Martynas ir Kilius Jonas. Tada sekė bendri aptarimai. Po aptarimų buvo sugiedoti keli posmai iš anksciau giedotosios giesmės ir tada prasidėjo choro pamoka. Choro pamoka buvo užbaigta bendra giesme „Liaupšinkit Jėzū“, ir maldą.

Dégliai. Sekmadienį vasario 20 d. 10 val. ryto Dégliauose, ūkininko p. Stubros patalpoje įvyko „Jaun. Sandoros“ Dégliai skyriaus metinis narių susirinkimas. Kol susirinkimas prasidėjo skyriaus nariai ižklausė ewangelikų pamaldas iš Kauno bažnyčios per radio.

Susirinkimą atwėrė skyriaus pirmininkas M. Klumbys sveikindamas susirinkusius 31 psalmo žodžiais. Po to, pagiedota bendra giesmė: Szirdimis susijednotim. Tada atvykė „J. Sandoros“ Centro Waldybos sekretorius p. Tendys laikė pašlaitą, nurodydamas, koks žmogus turi būti tikybiniame ir tautiniame darbe. Pirm. Klumbys M. pranešė apie pereitų metų veikimą, iš ko paaizkėjo, kad skyrius turi 45 narius. Skyriaus chorą weda p. Grimas. Atpalaidawus waldybą nuo atskomybės eita prie naujos waldybos rinkimų. Slaptu balsavimu ižrinkta į waldybą: Klumbys Martynas iš Dwylių, Kalwelis Wilius iš Wanagų ir laiklininkas Grimas Wilius iš Pėžaiczių. I Rewizijos komisiją ižrinktos p-lės Szmitaitė ir Posingytė iš Stankaiczių. Waldyba pareigomis pasiskirstys sekanciamė waldybos posėdyje.

Nutarta dalyvauti ruožiamoje „Sandoros“ Pėžaiczių Moterų Pagalbos metinėje žuentėje su skyriaus chorū, kurią numatytą suruoštį pas ūkininką Kybraneč Pėžaicziuose kovo mén. 20 d. ir taip pat su chorū dalyvauti gejužes mén. 1 d. — Motinos Dienos minėjime. Pasitarus įvairiais reikalais ir pirmininkui padėtojus nariams ir swetziams už atsilankymą, susirinkimas baigiamas giesme: Wiežpati liaupšink Karalių garbės višgalingą. J. A.

Dégliai. Vasario 24 d. Dégliauose ūkininko p. Stubros patalpoje įvyko „Jaun. Sandoros“ Dégliai skyriaus waldybos posėdis, kuriame waldyba pasiskirstė pareigomis sekancijai: Pirmininku lieka ūkinink. Klumbys Martynas iš Dégliai, sekretore Gelžinytė Lėne iš Ažpurvių ir kasiinku — Kalwelis Wilius iš Wanagų. Waldybos nariais lieka ūkininkas Kybraneč Wilius ir laiklininkas Grimas Wilius iš Pėžaiczių. Rewizijos komisijon: pirmininku — Klumbytė Lėné iš Dwylių ir nariais: Szmitaitė Elžė ir Posingytė Marytė iš Stankaiczių. Nuolatiniu korespondentu: Klumbys Jonas iš Dwylių. Narių sąrašo registracijos wedėjais: Redweikytė Anė ié Dégliai, Skėrys Makas ir Posingys Anjas iš Stankaiczių. Gaidų twarkytojumi Tokumaitis Walteris iš Stankaiczių ir knyginiukė: Klumbys Jonas iš Dwylių. Linkime naujajai waldybai geriausio pasisekimo ir žegnonės žiems weikimo metams. J. A.

Laugaliai. „Jaun. Sandoros“ Laugalių skyriaus waldybos posėdis įvyko vasario mén. 28 d. 16 val. Kuržlaukuose pas p. Sprogi, ir pareigomis pasiskirstė sekancijai: skyriaus pirm. likos Sprogys, pawad. ir ražtw. Lukaitis, kasiinku p. Kojelis, knygų twarkytoja p-lė Mišulytė, kandidate į waldybą p-lė Macnoraitė. Waldyba nutarė kovo 20 d. surengti skyriaus met. žuentę Laugaliuose, „Sandoros“ salėje. Skyriaus menešinis narių bei prijauciančių susirinkimas įvyks sekundadienį, kovo 6 d. 14 val. „Sandoros“ salėje Laugaliuose; kartu bus ir choro pamoka, pasruožimui metinei žuentei. (L.)

"Jaunujų Sandoros" skyrių atstovų suvažiawimas.

Sz. m. vasario mén. 27 d. Klaipėdoje, "Sandoros" salėje įvyko „Jaun. Sandoros“ metinis višuotinas skyrių atstovų suvažiawimas, kuriamo be atstovų iš 14 skyrių atsilankė ir gana didelis skaičius senesniųjų draugijos rėmėjų. Suvažiawimo proga buvo žehstadienį, vasario mén. 26 d. surengti „J. S.“ darbuotojams kuriai su įvairiais naudingais pranešimais, pritaikintais weiklai. Kurjus atidare „J. S.“ garbės pirm. Prof. Dr. Gaigalaitis su malda ir trumpu ižangos pranešimu. Toliau paskaityta laikė Kun. Jokūnas, tema: „Szių laikų jaunuomenės judėjimų srovės pasaulyje“. Sak. Baltrys nulaikė Biblijų walandėlę iš II. Tim. 3,15. Lebt. p. Kūjus skaitė paskaitytą apie pirmuoju tifibinius raštus Mažojoj Lietuwoj ir p. Jurgaitis apie jaunuųjų organizacijas ir darbavimą. Wakare nuo 8 val. įvyko jaunimo žwentė, kurioje pranešimus, pagrįstus Švento Rafto žodžiais, laikė keli atstovai iš skyrių. Kitą programos dalį ižpildė „J. S.“ Klaipėdos skyriaus mižrus bei vyrių chorai ir mergaitių gitaristai choras bei trūbininkai.

Sekmadienį, vasario mén. 27 d. iš ryto suvažiawimo dalyviai dalyvavo liet. ew. pamaldoje Anglių bažnyčioje ir grīžė iš pamaldų pasiskausė Prof. Dr. Gaigalaitcio pažydingai nulaikomu waikų pamaldeliu. 2 val. po pietų prasidėjo pats suvažiawimas. Pagiedojus giesmę, Prof. Dr. Gaigalaitis kalbėjo ižangos malda. D-jos Waldybos pirm. p. E. Purvinas trumpa kalba atwėrė suvažiawimą ir prisiminė mirusius narius: Eriką Trinkį, rėmėją J. Sžilenką ir D-jos Waldybos narį Miką Dreizį. Ių atminimui sugiedojė: „Kad man reiks atsiskirti“, ir susikaupė tylos minutei. Tada sekė skyrių atstovų pranešimai. Iš jų matyti, kad skyriuose weikla pagyvėjusi, tik laikur dėl wadowaujancių asmenų stokos arba kitų pažalinų trukdyti, weikla negalejo tinkamai ižsiūstyti. D-jos Waldybos pirm. p. E. Purvinas padarė vienos D-jos 1937 m. weiklos apžvalgą. Pirma apibudino įvairias kliūtis, dėl kurų yra kai kur weikimas trukdomas. „J. Sandora“, atkreipdama daugiau dėmesio į gilesnius tifibinius reikalus, eina viduriniu keliu, nonukrypdama į galimus kražtutinimus. Iis pabrėžė, kad viši skyriai rūpinasi giedojimu, chorais, kurie daug padėjo pagyvinti skyrių weiklą. Apie kafos stovi pranešė kafininkas p. M. Pareigis, o rewizijos komisijos wardu p. M. Tendys. Waldybą atpalaidawus nuo atskomybės, prasidėjo diskusijos, kuriose buvo placziai ižskalbėta apie „J. S.“ weiklą bei weikimo galimybes. I naują waldybą, ižrinkta: p-lė U. Sprogytė, M. Tendys, V. Klimkaitis, p-lė Tažiutė, Kristupas Purvinas ir M. Gedaitis. Rewizijos komisijon ižrenkami: p-lė K. Sprogytė, M. Pėžius ir V. Grimas. Suvažiawimą sveikino telegrama Lietuvių Evangelikų Sąjungos, raftu Kun. Dagys ir „Radwilos“ D-jos Centro Waldybą, žodžiu Prof. Dr. Gaigalaitis — „Sandoros“ wardu ir stud. p. P. Zablackas — Liet. Ew. Stud. „L. Rėzos“ D-jos wardu. Tada perskaitytas sveikinimas išniciamas Ponui Al. Kr. Gubernatoriui. Baigiant dar ižreikštą padėką senajai waldybai už jos pastaukawimą dirbant draugijos gerowei ir palinkėta naujai waldybai dar sekmingiau dirbti.

Baigus suvažiawimą, viši suvažiawimo dalyviai Prof. Dr. Gaigalaicchio buvo pakviesi prie bendros kafos, laikė kurios dar buvo pasakyta viša eile kalbų ir linkėjimų.

Jaunieji sandoriecžiai višada norėjo pildyti Ižganytojo žodį: „Viūtis yra didi, bet darbininkų mažai“. Todėl viši su atsidawimu prie darbo Auksčiausiojo garbei. M. T.

Szw. Jono parap. Važnyt. chorų metinis susirinkimas.

1938 m. vasario mén. 21 d. Naujoj surinkimo vietoje, įvyko bažnytinio chorų metinis susirinkimas.

Jono Parapijos tarybos narys ir chorų pirmininkas

J. Sproghs placziai ir nuodugniai pranešė apie chorų weiklą ir atlirkus darbus. Choras višuomenėje yra placziai žinomas ir bažnytinėje bei tifibiniše apeigoje labai regiamas ir pageidaujamas.

Nuo 1937 m. vasario mén. 1 d. chorui persiorganizavus turėta iš višo 30 chorų pastrodymu viešumoje kurių 13 buvo transliuojama. Iš jų buvo 12 giedojimų Anglių bažnyčioje, 3 giedojimai Szw. Jono bažnyčioje, 3 surinkimo vietoje, 1 Wyt. Did. gimnazijoje, 1 miesto kapinėje, 1 Kauno Ew. bažnyčioje, 1 Garliawos misijos žwentėje, 1 dedant vainiką prie Nežinomojo Kareivio Kapo Kaune, 2 giesmininkų westuvėje Tolkubo bažnyčioje, 1 Sandoros salėje, 1 Kėnio salėje ir 2 ižkilos. Wiena Kauna ir antra i Kintus. Chorui vadovauja dirigentas p. Jurgaitis.

Marių yra višo 42. Bėgyje metų ižmokta 25 giesmės. Pamokų turėta metų bėgyje višo 47, su parengimais višo 77 chorų subuwimai.

Ponia Kėkštienė ir p. J. Aužra pranešė apie kafos stovą. Nupirkta praeitais metais 3 gitaros ir kafos rasta 191,11 litų kurie lieka 1938 m. I 1938 m. bažnytinio chorų waldybą ižrinkti wienbalsiai, J. Sproghs, A. Sziūželis, p. Kėkštienė, p. Aužrienė ir dirigentas p. Jurgaitis. Kandidatais liko p. Vanžerienė ir p. Strangalys. Rewizijos komisiją sudaro: p. Sziūželienė ir p. J. Aužra.

Toliau buvo pranešta, kad prie bažnytinio chorų susidare kaičio žaka, gitarų choras, kuri weda p. Adomas Sziūželis.

Paskutiniu dienotvarke punktu nutarta surengti chorų giesmių wakarą. Giesme: „Taigi imk mano ranką“, subuwimas buvo užbaigtas.

S.

Administracijos žodis.

Malonūs „Liet. Ew. Kelio“ skaitytojai!

„Liet. Ew. Kelias“ turi didele sawo skaitytojų heimą. Laimingas heimos tėwas, jei heima yra wieninga, gera, sukalbama. Kitaip heimoje jauciamas sunkumas. Taip yra ir su mūsų laikražcio skaitytojų heima. Administracija jauciasi patenkinta, kai skaitytojai laiku sutvariko sawo prenumeratos reikalus. Bet, deja, kaiandien tuo pilnai negalime džiaugtis. Mūsų skaitytojų heima yra newienoda. Dalis jų višai twarkingai priež Kalėdas pratešė prenumeratas, prisiūsdami pinigus. Tokios skaitytojais mums tenka tik džiaugtis. Dalis mūsų gerb. skaitytojų, užsako laikražtį ir pinigus įmoka tik gale metų. Šiaisiai irgi džiaugiamės. Bet yra dalis skaitytojų, kurie nors jau po N. Metų praėjo du mėnesiai, bet už laikražcio suntingą dar neatsilygino. Tokių turime gana daug. Todėl maloniai tokius prasome nebedelsti toliau, bet atsilyginti. Laikražcio ižleidimas kainuoja daug, ir neatsilygindami už jį, silpniname jo leidimą.

Beto, pasitaiko, kad užsisakės laikražtį prenumeratorius jo negauna, arba jei gauna, tai ne višus numerius ar kaiap netwarkingai. Kaip turite pasielgti šiuo atveju? Pirmiausiai kreipkitės į vietos paštą ir čia pasiūlkitė, ar esate įražytas į „Liet. Ew. Kelio“ prenumeratorių sąrašą. Jei esate įražytas, tai būtinai laikražcio reikalausite pašte, jei nerandate čia sawo pawardės, — ražykite administracijai, kuri tuoj dalykų sutvarlys.

Kiekvieno ewangelito pareiga būtinai skaityti sawo laikražtį ir paremti jį prenumerata. Yra žmonių, kurie žako: „kam čia man prenumeruoti, juk až ir taip gaunu pasiūlant!“ Taip, mielas skaitytojau, Tamsta naudojiesi laikražciu, bet ką pridedi prie jo? Kuo jam atsilygini už tas žinias, kurias jis tau teikia? Neužmiržkite, kad kiekvienas laikražtis laikosi iš sawo skaitytojų paramos. Taigi, užsiprenumeruokite laikražtį, o tik paškui jį skaitykite. Tuò būsite prasidėjė prie auginimo ir stiprinimo mūsų ewangelikų idėjų.

Užsakymas pirmia redakcija, kiekviena pašto statga ir laikininkai. Užsakant redakcijos laikražcio kaina: metams 2 stat., 1/2 m. 1 litas ir ketwirciui m. 80 centų. Užsakant pašto statgoje, kaina 2 stat. 80 ct., pusę m. 1 lit. 80 ct. ir ketwirciui m. 80 ct. Redaguja Kun. P. Daugys. — Spaudė: „Lituania“, Klaipėda, Palangos gatvė 23-24. — Rankražius ir užsakymus prasome siusti šiuo adresu: Klaipėda „Lituania“, Daugai.